

Sygn. akt III AUa 801/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka - Szkibieli (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Szczecinie

sprawy D. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV U 851/12

oddala apelację.

SSA Zofia Rybicka - Szkibieli SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 801/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 22 czerwca 2012 roku odmówił ubezpieczonej D. M. przyznania prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że ubezpieczona nie spełnia przesłanek z art. 4 do uzyskania prawa do emerytury pomostowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, ponieważ nie legitymuje się pracą w szczególnych warunkach po 31.12.2008 r.

Ubezpieczona D. M. zaskarżyła powyższą decyzję podnosząc, że nie pracowała po 31 grudnia 2008r., ponieważ lekarz medycyny pracy ze względów zdrowotnych nie podpisał jej zezwolenia na dalsze wykonywanie pracy. Na tej podstawie starała się również o rentę, której także jej nie przyznano.

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że D. M. na dzień złożenia wniosku ukończyła 55 lat, rozwiązała stosunek pracy, udokumentowała co najmniej 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy, legitymuje się 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Przed wydaniem zaskarżonej decyzji uwzględniono ubezpieczonej okres od 1 października 1986 r. do 15 kwietnia 1987 r., jako okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Po 31 grudnia 2008 r. ubezpieczona nie legitymuje się pracą w szczególnych warunkach, jak też nie udowodniła, że w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych miała wymagany w przepisach, o których mowa w art. 49 pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, czyli wykonywała prace wyszczególnione w załącznikach do ustawy o emeryturach pomostowych. Ubezpieczona w przebiegu swojej pracy zawodowej świadczyła pracę jako dozorca, sprzątacza, palacz centralnego ogrzewania, robotnik gospodarczy i pracownik przetwórstwa rybnego.

Sąd Okręgowy po przytoczeniu treści art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r.

o emeryturach pomostowych wskazał, że przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczona po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywała prace

w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej. Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę ustalił, że ubezpieczona nie spełnia wszystkich przesłanek do uzyskania prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczona urodziła się po dniu 31.12.1948r. a więc na dzień złożenia wniosku ukończyła 55 lat, legitymuje się ponad 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym (26 lat 1 miesiąc i 18 dni), udokumentowała okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat 2 miesiące i 3 dni, nastąpiło z nią rozwiązanie stosunku pracy, lecz nie udowodniła po 31 grudnia 2008r. wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej. Sąd rozpoznając niniejszą sprawę ustalał również warunki do uzyskania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ww. ustawy. Sąd Okręgowy, po przytoczeniu treści powyższego przepisu, wskazał, że ubezpieczona nie wykonywała żadnej z prac, która jest wymieniona w wykazie prac w szczególnych warunkach (załącznik nr 1 do ustawy pomostowej) lub w wykazie prac o szczególnym charakterze (załącznik nr 2 do ustawy pomostowej). Tym bardziej nie legitymuje się 15 – letnim stażem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze na dzień 1 stycznia 2009r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej, co oznacza, że nie spełnia warunków do przyznania jej emerytury pomostowej. Wskazane wyżej załączniki nie są tożsame w treści co załączniki A i B do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Załączniki do ustawy pomostowej mają ograniczony zakres wymienionych stanowisk prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w stosunku do zakresu prac wskazanych w wymienionym rozporządzeniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego nie zgodziła się ubezpieczona, zaskarżyła wyrok w całości oraz wniosła o jego zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu podniosła, że podstawą apelacji jest rozbieżność w interpretacji przepisu art. 49 pkt 1 w stosunku do przepisu art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej. Celem regulacji zawartej w art. 49 ustawy pomostowej była możliwość przyznania prawa do emerytury pomostowej na rzecz pracowników pracujących w szczególnych warunkach przed dniem 31.12.2008 r., którzy po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywali pracy w szczególnych warunkach, natomiast spełniali pozostałe warunki określone przepisami ustawy pomostowej.

Dalej apelująca podniosła, że w dacie złożenia wniosku ukończyła 55 lat, udokumentowała 15 lat pracy w warunkach szczególnych określonych w art. 32 i 33

w ustawie z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie pozostaje w zatrudnieniu po dniu 31.12.2008 r. oraz w stosunku pracy na dzień złożenia wniosku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił ponad 15 lat pracy

w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wykonywała pracę palacza, która jest wymieniona jest w załączniku A dział XIV poz. 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Odmówiono jej prawa do emerytury pomostowej powołując się na przepis art. 4 punkt 6 ustawy pomostowej, ze względu na nie wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 po dniu 31.12.2008 r., całkowicie pomijając treść art. 49 pkt 1 ustawy pomostowej, który daje prawo do emerytury pomostowej dla osób, które po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywały pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust 1 i ust. 3 powyższej ustawy. Nie musi spełniać przesłanek określonych w punkcie 2 i w punkcie 3 art. 49 ustawy pomostowej, gdyż ustawodawca nie użył sformułowania analogicznego jak w art. 4 ustawy pomostowej, że należy spełniać wszystkie przesłanki łącznie, aby mieć prawo do emerytury pomostowej. Umieszczenie art. 49 w przepisach przejściowych, dostosowawczych i końcowych ustawy pomostowej miało na celu przyznanie prawa do świadczenia na rzecz pracowników, znajdujących się w szczególnej sytuacji, którzy utracili zdrowie wykonując pracę

w warunkach szczególnych i nie byli w stanie dalej pracować po dniu 31.12.2008 r.

w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej. Wykładnia gramatyczna i celowościowa ustawy pomostowej pozwala na przyznanie prawa do emerytury pomostowej dla osób

w znajdujących się w jej sytuacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja ubezpieczonej i zarzuty w niej zawarte okazały się bezzasadne.

Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a także zarzutów podniesionych w apelacji prowadzi zdaniem Sądu Apelacyjnego do wniosku, iż zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy. Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji co do opisanego przezeń stanu faktycznego, jak również podziela ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd ten dokonał również trafnej interpretacji przepisów mających zastosowanie w niniejszej sprawie. Powyższe czyni zbytecznym ponowne przytaczanie ustaleń oraz szczegółowych rozważań zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05 listopada 1998 roku, sygn. I PKN 339/98). Tym samym dalsza argumentacja Sądu Apelacyjnego, funkcjonalnie odnosząca się do zarzutów apelacji, koncentruje się na tych aspektach, które eksponowano w apelacji. Natomiast obszerność i szczegółowość tych wszystkich motywów, których apelacja nie zwalcza oraz tych, które uznaje za własne Sąd Apelacyjny czyni zbędnym ich powtórzenie w toku dalszej argumentacji.

W świetle utrwalonego w judykaturze stanowiska, postępowanie apelacyjne, jakkolwiek jest postępowaniem odwoławczym, stanowi kontynuację postępowania przeprowadzonego przez sąd pierwszej instancji. Z tego też względu w orzecznictwie Sądu Najwyższego na gruncie art. 382 k.p.c. konsekwentnie wyrażany jest pogląd, że sąd apelacyjny ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zgromadzonego w sprawie materiału oraz przeprowadzenia jego samodzielnej oceny, przy uwzględnieniu zasad wynikających z art. 233 § 1 k.p.c. Na oczywistość tego obowiązku wskazuje się w szczególności w przypadku, gdy strona wnosząca apelację zarzuciła sądowi pierwszej instancji wadliwość, naruszającą zasady płynące z art. 233 § 1 k.p.c., ocenę dowodów (por. m.in. postanowienie z dnia 17 kwietnia 1998 r., II CKN 704/97, OSNC 1988/12/214; wyrok z dnia 7 maja 2003 r., IV CKN 115/01, niepubl.).

Przystępując do rozważań w przedmiocie zasadności zarzutów podniesionych przez apelującą, tytułem wstępu wskazać należy, że emerytury pomostowe zapowiedziane

w art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zostały wprowadzone do systemu ubezpieczeń społecznych przez ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu

1 stycznia 2009 r. i dotyczą ubezpieczonych zatrudnionych w szczególnych warunkach

i szczególnym charakterze (urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.). Zastąpiły one emerytury w niższym wieku przyznawane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS pracownikom zatrudnionym w szczególnych

warunkach pracy lub w szczególnym charakterze. Prawo do tego świadczenia było nabywane z reguły w niższym niż wiek emerytalny wieku pod warunkiem wykazania piętnastoletniego okresu zatrudnienia

w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Cechą charakterystyczną emerytur pomostowych jest ich przejściowy charakter, zgodnie bowiem z art. 16 ustawy, prawo do tego świadczenia ustaje nie tylko z dniem śmierci uprawnionego, ale również z dniem poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury, z dniem osiągnięcia przez uprawnionego wieku 60 lat w przypadku kobiet i 65 lat w przypadku mężczyzn, jeżeli uprawniony nie ma prawa do emerytury ustalonego decyzją organu rentowego (por. szerzej uwagi zawarte w Prawo do emerytury - komentarz do ustaw z orzecznictwem - I. Jędrasik - Jankowska, K. Jankowska - LexisNexis Warszawa 2011, s. 34 i nast.). Z uwag tych płynie wniosek

o odrębnym charakterze obu tych świadczeń (emerytur w niższym wieku i emerytur pomostowych), przy czym już w tym miejscu trzeba wskazać, że nie wszyscy uprawnieni do emerytur w niższym wieku z uwagi na pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, nabyliby obecnie prawo do emerytur pomostowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r. II UK 164/11, LEX nr 1171289).

Zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do tego świadczenia przysługuje pracownikowi, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. urodził się po 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W konsekwencji ustalenia, że po 31 grudnia 2008 roku ubezpieczona nie legitymuje się pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, czego ubezpieczona nie kwestionowała, należało zbadać, czy ubezpieczona spełnia przesłanki przyznania jej prawa do emerytury pomostowej z art. 49 ustawy pomostowej.

Ustawa o emeryturach pomostowych dopuściła bowiem odstępstwa od przesłanki wymienionej w jej art. 4 pkt 6, wskazując właśnie w art. 49, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, spełniła warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12, a w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy, jest legitymowanie się określonym stażem pracy

w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się

w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy) w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów. Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany.

Z treści art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, wynika zatem, że nie spełnia przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 ustawy ubezpieczony, którego dotychczasowy okres pracy nie jest okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. W rozpoznawanej sprawie nie budzi wątpliwości, że ubezpieczona urodziła się po 31 grudnia 1948 roku, ukończyła 55 lat, nie pozostaje w zatrudnieniu i posiada co najmniej 20 letni okres składkowy i nieskładkowy ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W przypadku ubezpieczonej brak jest podstaw do uznania jej jakiegokolwiek okresu pracy za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Wnioskodawczyni w czasie zatrudnienia pracowała jako dozorca, sprzątaczką, palacz centralnego ogrzewania, robotnik gospodarczy i pracownik przetwórstwa rybnego, czyli wykonywała prace, które nie zostały ujęte ani w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych jako prace na stanowiskach w warunkach szczególnych ani w załączniku nr 2 do ustawy jako prace na stanowiskach w o szczególnym charakterze. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych przewiduje nabycie prawa do emerytury pomostowej dla osoby, która spośród siedmiu warunków nabycia tego prawa nie spełnia tak jak ubezpieczona jednego z nich, a mianowicie nie pracuje w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze określonym w ustawie o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008r. Osoba taka musi jednak mieć wypracowany staż pracy przed dniem 31 grudnia 2008 r. w szczególnych warunkach i w o szczególnym charakterze, które za takie uznaje ustawa o emeryturach pomostowych (załączniki nr 1 i 2 do tej ustawy), a nie ustawa o emeryturach i rentach z FUS.

Za słuszne należy więc uznać stanowisko Sądu Okręgowego, że nie zachodziły podstawy do przyznania apelującej emerytury pomostowej. Niezasadne są zatem zawarte w apelacji twierdzenia, że skarżąca powinna uzyskać prawo do emerytury pomostowej, skoro uwzględniono jej ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych określonych w załączniku A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w o szczególnych warunkach lub w o szczególnym charakterze, skoro wykonywanej przez ubezpieczoną pracy, nie można traktować jako prace w o szczególnych warunkach w rozumieniu obowiązujących aktualnie przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej) lub o o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy pomostowej). Inaczej mówiąc nie ma podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w o szczególnym charakterze, nie może a świetle obowiązujących dziś przepisów być tak traktowany (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11).

Praca wnioskodawczyni kwalifikowana jako praca w o szczególnych warunkach w rozumieniu przepisu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych czyli niezautomatyzowana praca palacza i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego wymieniona w wykazie A do załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. obecnie nie jest traktowana jako praca w o szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych. Również pozostałe wykonywane przez ubezpieczoną zajęcia nie są wymienione w załącznikach do ustawy pomostowej.

W tej sytuacji należy przyjąć, że ubezpieczona nie spełnia przesłanki określonej

w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ wykazane przez ubezpieczoną okresy pracy, nie są okresami pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Dokonując interpretacji art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych nie ma wątpliwości, że również do tego przepisu znajduje zastosowanie zasada, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter norm bezwzględnie obowiązujących, a instytucja wcześniejszej emerytury podlega ścisłej wykładni (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2011 r., II UK 2/11, MOP 2011, nr 12, str. 663). Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione zatem łącznie także

i w przypadku art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Brak natomiast zawarcia w art. 49 ustawy pomostowej stwierdzenia, że wymienione w tym przepisie przesłanki do nabycia emerytury pomostowej muszą być spełnione łącznie, nie mogło być interpretowane w ten sposób, że wystarczające jest spełnienie którejkolwiek z wymienionych tam przesłanek lub niewystąpienie którejś ze wskazanych tam przesłanek nie może skutkować odmową przyznania prawa do emerytury. Należy zauważyć, że przepis art. 49 ustawy pomostowej odwołuje się w pkt 2 do art. 4 wymienionej ustawy i zawartych w tym przepisie przesłanek, które co oczywiste muszą występować łącznie i dodatkowo art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, jedynie modyfikuje jedną z zawartych w art. 4 ustawy przesłankę,

a mianowicie kwestię pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008r. Tym samym uznać należało, że chociaż art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, nie posługuje się wyrazem „łącznie”, to jednak odwołuje się do przesłanek opisanych w art. 4 ustawy i jedynie stanowi modyfikację jednej nich. Wykładnia językowa art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych jest zatem jednoznaczna i nie daje podstaw do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, który nie spełnił jakiegokolwiek z warunków określonych w art. 49 ustawy.

Za nieistotny należało natomiast uznać zarzut skarżącej odnośnie tego, że nie wykonywała pracy po 31 grudnia 2008r. z powodu stanu zdrowia. Przepisy o emeryturach pomostowych nie przewidują bowiem w przypadku prac wykonywanych przez ubezpieczoną, żadnych dodatkowych warunków w zakresie stanu zdrowia i nie mają znaczenia podwoły, dla których ubezpieczona po 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy. Na marginesie jedynie zauważyć można, że decyzją z dnia 15 października 2007 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu uznania ubezpieczonej za zdolną do pracy. Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2008 r., sygn. IV U Sąd Okręgowy w Koszalinie oddalił odwołanie od wymienionej decyzji.

W ocenie Sądu Odwoławczego w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy przyjąć należało, że D. M. nie wykazała spełnienia przesłanki legitymowania się okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych w dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. 1 stycznia 2009 roku. Jak już wcześniej wspomniano prawo do emerytury pomostowej jest przywilejem i spełnienie warunków jego przyznania nie może budzić żadnych wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego jako bezzasadną.

SSA Zofia Rybicka – Szkibieli SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka